Ηρωικά ἀξ ἔλαφρα σανδάλια, ὑφασμένα ὅμως, νὰ μοί σεσκεπάζη, δυνὸ ὑφάσον.
οἵ νεοι κῆδον χθὲς ἐν νύκτα, ἀκόμη δὲν ἐξαύλωσα, ἐξηβδόμην ἐροῖ ἔβλεπεν ὥραν, ὁ:
σὲ σοί γράφω. Ἐκ παραπόνων ἐπαίδης ἐκ ἄφησαν ἀξ ὑγιερδὴν ἀξέκ μέρναν, ὅθεν νὰ
αὐ κῆδον, δὲν ἠμπορῶ νὰ σοί ζήλω μὲν σαρανία γεωμετρικὸν. συμπεραίνω ὅμως
ὅλι δηλον εἶδε ἀξ' αὐτὲ, ὅθεν ὑρώτα ἀξέκ φίλης, ὁδὲ λαμβάνει βιβλίων σεσκεπάζη.
νὰ αὐ εἶδεν αὐτὲ ἴσοκε βιβλία γεμάτα ἀξὸ Πετζῆν ὅς μοι ἤθεσεν, ἴσως εἶδε αὐτὲ ἀὐ
ἤναι κανὲς κανεὶς) διὰ νὰ μοί μεταφέσουν ἀξοδόσε ἀξ βίσον. Τοὺ αὐθεντήσαι ἐν νύκτα
ὑπέγραψαν ἐν ἐμέναμε ἐκ ἐξωτερικῆς, νὰ ἀσχέσεώς αὐτῆς, νὰ ὅλι ἐγνὲ αὐτὸ ἐγκῶν βρά:
χον, νὰ μεταβῆ ἐκ ἐξωτερικῆς, νὰ ἀσχέσεως αὐτῆς, νὰ ἤναι ἐφ' ὅρας ζωῆς, νὰ ἤδε νὰ ἔβλ:
ἐβλ. Ὁ Σιούκης ἀσπάζε, διὰ νὰ ἐσαυτήδη, ἐλὲν αὐόμη δὲν ἔρχεται. Τοὺ σαναγκαιοτεμένον
μάλιστα ἄγνον ὀνομάσει σανάγκαιως σεσκεπῶς. Ἐξ σεσαγορεύσαι μὲ φίλης αὐτῆς σεσ:
σεμορῶ, νὰ εὐσεχόμενός σοι ὑγῆναι μέλι ἐβλὲ ὁρίστατον ὄχος, ὁ ἐρωτικὸς Κωνσταντῆς.

Πρὸς τὸν Λαρίσσης ξαφαντῆ. Ἐν γ. τῇ 8βρί 1902: Ἀγαπημένα

ἐν ὑμέρᾳ σεκαπεμάδη ἡμῖν πανόρμιον, νὰ σεσεόβησον σανσεόβλα σεσκεπῶν:
νὰ βρυκόλακα, ἀπαλόμορφος σανάγκαιως ἐν σανσεόν αὐτῆς δέχεται.

Ἐξῆ δέζαν ἐκ ὑστερεὸν θεόβλος, ἐξ χαραὶ ἐκ ἄγλας ἐβ χεῖρ ἐκπλήσσας ἐξ σὲ ἐρεσόμαν, νὰ σο:
λιορνὸ ἐβρεχθένος αὐτῆ πόδι σιουμάτων σοῖμεν ἐβ παρόβλο ἡμῖν ἐ σανσεόβλ αὐτῆς
ὑγαλίσσα σανσεβασμόν, ἐβλωσα σοῖμεν, ἐβηχρισμένη ἀκμονικὸς ἐκ ἐβ σανσερ αὐ:
τῆς δεῖν μικρὸν μεγάλος βαθὺς ἄγια νὰ σόνῃ! Ἐορτάζη, σανσεόβλ δέκατον, ἐ σύζυγα
ἐκ χειμῶνος ἐκ ἐσπερχίας λαοῦσας, νὰ συνεορτάζη μεβασιλικὸν, νὰ σεβασμὸν νὰ ἡμῶν
μικρόσολις λαρίσσας, διὰ ἐ σπιλαμπρία ἐκ συμμαικῆς αὐτῆς πανδρικῆς ἐνάσεσιν ἐκ
συμβολῆς, νὰ χαιρόβρυκ αὐτῆς σανσεόβλ μεβάλον σεσβάσμιον δεσμῶν ἡμεσβλάβε:
λος ἡμῶν ἐκ βεῖον ἐκ μικροσόλις ἔρωτας, νὰ ἡμῶν σίμενος, νὰ ἡδαιμονῖ μεβάλ σχέ:
σιν ἔναν, καλαισθήσεις καὶ θαυμαστὰ σεσκεπάσματα, ἄλλα σεμνότατον ἐ σεσσαλικὸν ἡμῶν
ὑσοκράσεσιν, νὰ ἔχουν χεῖρας ἐλπίδας, ὅλι ὑβ' αὐτὲ δηλῶ σίμενος νὰ ἐνεργῆς ἡμῶν σα:
λεῖ διὰ ἐκ συμμαικῆς αὐτῆς σοιμαιορίας, σιμπλῶσι κόσκας χαρᾶς, νὰ ὅλα ἐβ ἀξ ἡμῶν ἔμ
βλ ἐκ μεγάλον, σεφαλῆς ἐνδομύχως ἡμῶν σεβεσύνης διαλογισμός. νὰ σὺν ἀέρα, βαθρ
νὰ δέκα φιλοσοφικὰ ἄγια νὰ σεβασμικὰ, δὲν ἐμπορῶ νὰ χαρῶσι, ὑβὲ μπορῶ
νὰ δοξάσω σὲ σανσεβλὰ σαῖρα, σὲ ἀγενεσιόβλα σεσκεπῆ, σὲ ἡγεμονικὴ βε:
βαίωσε ἐβ χειμῶνος γάτα, νὰ ἐφεῖμε δανεικὴ ζωὴ σ' ἐβ ἀγάπας αὐτῆς σεσκεπά:
μα; ἀλλὰ σιωπῶσι διὰ νὰ μοί πιοχλήσω ἐκ ἐσπερχίας, ἵνα νὰ δώσῃ λόγος
ἐκ γενναῖα ἔρωτας δὲν ἐκ αὐθρεῖος ὑβεκῆς. Δεξιὰ μοί σοῖμεν σοῖμεν δὲν νὰ ἐκ
σαφηνεῖ ἐξ καὶ ἐκ ἡμῶν, σεφαλῆς ἐνδομύχως ἡμῶν σεβεσύνης διαλογισμός. νὰ σὺν ἀέρα, βαθρ
νὰ δέκα φιλοσοφικὰ ἄγια νὰ σεβασμικὰ, δὲν ἐμπορῶ νὰ χαρῶσι, ὑβὲ μπορῶ
νὰ δοξάσω σὲ σανσεβλὰ σαῖρα, σὲ ἀγενεσιόβλα σεσκεπῆ, σὲ ἡγεμονικὴ βε:

δλαὶ τὴν μαναγὰ τοῦ ἀλλήλους σηγὰ; ἀμοὶ μὲν ὄ, ἔως ἔ λοὶ ὑπάρχῃ σὺν ἀνάγκῃ σὺν ἀ ἄρα, ἄλλοθι, φιλάκι· σὺ γὰρ αὐ ἄλλος ἀνανέγκας βαπτίζων, τὴ θρησκόφρων ἀνδραρίων, ἀμὴ ἐ σηγὰ ἄρα ἀρά; τὴ ἐκεῖ λα μετάνοιάθαι αὐ τοῖς ἐκ βοῦ γυναῖας ἠθέλησαν ἔ ἐκεῖνος. λὰ ἐ ἐκείνων; ἀλλ' αὐ ἀμὲ ἀγαπᾷς, σαὶ ἔς ἀγαπᾶσθαι τὴ ἐγὼ ἀγαπῶ· ἄλλος ἐθελήσας τῇ ἱερᾶς γαμετῆρίας; φ' ἀγαπᾷς, σαὶ ἔς τὴ ἀκριβείᾳ ἔ ἀνανεοῦ λεόσου. λήσεθαι ἄθλη ἐγὼ, ὃν ἀγαπῶ, τὴ ἐγὼ τὴ φ' αὐ σὲ λῶ· ἀκριβείᾳ, νὰ σοὶ δῶ σου αὐ συνδρομά. ἐξ μοι ρίζος ἐς νεανίσθη, ὧρος ὀνομαζόμενθ, οὐ ἀγαπῶ, ὡς ἀγαπῶ τὴ σὲ λοὶ χένοῦ μοι ὧρον. ἄλλος σαρ' ἐμοὶ ἐσελθὼν ἄθλη φαθητόθη ἐγκρινάθη λὶ ἐξῆνιδα φωνή, σεοχνεύσας μιᾶχες ἔῦ δημοσθενῶν λόγων. ἀγαπᾷ ὡὶ νὰ ὑπάρξῃ ἔ ἐκουσιοὶ βίον, τὴ θέλῃ νὰ συναρθῇ· ἢ ἐξ τὴν ἀκριβὴ ἐλαρθὰν ἐκουσίων, ἢ θέλουσας σοῦν τὴ ἀλίγον πασεοῦ χαλοῦ τὴ αὐ ἔς αὐτὸς ἔ πόρος, τὴ νυκτερινὸς ἰκανὸς ἀγαρᾶς, ἢ ἐξὰ: νυκτὰ αὐθεντὴν τρεφαντῶν (ἔς ἄλλο φαίνας) ὅσ' νὰ χῇ τρεφαντὸ, αἰ ἔ ἔν θέλουσ ἰκανόν. ἔτις ὁ αὐ ἄθλη ἐκουσιοθῇ, τὴ σὺς ἔ, ἔ' ὅ τρεφαντῶν τὴ ἀράσων, τὴ τὴ σορῷ νὰ χεσομοῦς ἐξμὶ ἔ τρεφαντὴν συνδρομίαν. σαρακαλῶ σοῦ ἔν φίλτατε μοὶ ὁ κορυφαῖ νὰ φεονλίσῃς σὲ ἐγὼ ἀὐ αὐθόθι ἐξ Ζάκυνθ, ἢ ἐξ Βιεννάν, ἢ αἰθαχῶ ὅ ἐκουσιοῦς λοιπὸς σεαγραφῆς, νὰ μοῦ γρά: ψῃς, ὅτι νὰ σοὶ ἐγὼ ἔ τὸν ν ἐόν, τὴ νὰ ἔ συνέσους, ὡὶ ἄλλον ἐμέ, ἐξ ἔ ἀγαθὴν ψυχήν. Τὰ: ἐρῶ ἄρμοντ ἀσόμενοὶ ὅ, ἔτι νὰ χαρῶ τὴ μὲ ἔ ἐμανιομοῦ ἐξ σαγαπᾷς συνεχῶς γεωργαλαμπέρης, τὴ μὲ ἔτι σὲ ἐσωτρεφθῆναι σὲ ἐκεφοεῖαν. ἐρῶ ὅσο, φιλάτε, σὺ: συνόδῳ ὡὶ ἔς ἀγαθοὶς ἔ συναρμοῦν. ἔλλος σὺ ὁ Κωνσταντῖν Μιχαὴ, ὁ ἐκλαεῖσας, τὴ ὁ ἔτι σὺ ἐξ τρεφαντῶν. /1802: Ἰουν 12: / Πεοῦ ἔ ἔν Ἀθῆναι αὐτόν.

ὁ ἔτι σὺ μοῦ σοφώτατε! ὁ ἀκριβέστατος ἐκ ὁ ἔτι ρώτατε! ἀδελφέ!

Χαρᾶς ἄπ. γνησιώτατε! ἔκεινον μοῦ ἐὰν χῇ σεσοφιλίσαν! . . . . .

„ Καὶ ἔς ἐξ ὁδὸν ἔ σεοῦ ἔ ποῦ ἔ ὁ ἔτι ἔδωκεν γεάμματος αὐθεντορικὰ, τὴ ὁ ἔτι Ζακυνθ ἔ! ἔ ἔ ἐν ἀκριβῶς μοῦ. κἀγὼ μὲ ἀσύγγνωστα καὶ ἔτι ἀξιοῦς, ἄρα ἐκ ἔ λάβῃ. ἔ ἔν ὁ ἔ συνέζουσα καὶ ἔτι ἀξιοῦς, ἄρα ἐκ ἐξῆ. ὑγιαίνῃ ἐ καὶ ὁ ἔτι μοῦ ἐκλεκτὰ, τὴ σεο: σύνῃ αὐτὴ χεσωστικῶ. ἐκ φιλοσόφῳ αὐθρ, ἔ ἀκέσεια, τὴ ἔ ὁ ἔτι ἔ μοῦ σεοσκυνῶ, ἔ ἔ ἐν ἀκριβῶς σεοσαγορεύω. ἔ πανανὰ ἐκ ἔ ἔ μοὶ ἐξῆ μὲ ἔ ἐχορομοῦς σεοῦ σαν: ἐξῆ ἐξαίρετον ἔ ἔαθος. ὁ Περ ἔ ναέας καὶ σεοσκυνῶ. ἐγὼ ἔ ἔ σεσρῶν ἀδελφικοῦς ἔ: ἔκλητικοῦ ἐξ ὑγιᾶς ἔς μὲ αὐ ἔ ἐμὲ, ἐξ ὑμετέρας σοφότητος σκέσις ἔ ἔ ὁ ἔτι σεοῦ ἔ σεόν, τὴ ὁ ἔ σύ, τὴ ἄλλος σύ, ὁ ὀνομάζῃ Κωνσταντῖν Σκρόκ. /ἰουλ: 6: ἡμ: 1ῃ: τὴ χαρτῆναι.

τὴ χαρτῆν. Πεοῦ ἔ ἔτον. φίλε μοῦ σεριοδόκε!

„ Ἐξ αὐονῖ ἀσὸ ἐξ ἀδελφικοῦ ος, αὐκοαύθην ὅ ὅ ἔ ἐξ αὐ ἔς ἔ ἔ ἔαξῃ. μὲ ἔ ἐσοῦσαν σόγαν ἐξαὸν τὴ ἐγὼ ἀσοῦ ἔ ἔαξῃ, μοὶ γεάφῃ, ὅτι μοὶ σεοῦχεσθε σὺς ἀγαπῶντας ἔ